

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 52

Drzewicki Maciej, (22 II 1467 – 22 VIII 1535) biskup przemyski, biskup kujawsko-pomorski, arcybiskup metropolita gnieźnieński, prymas Polski. Kształcił się we Włocławku i Krakowie. Sekretarz, podkanclerzy (1501) i kanclerz wielki koronny (1511). 21 X 1504 prekonizowany biskupem przemyskim, sakrę biskupią otrzymał 11 I 1505 w Rzymie, a rządy w diecezji objął 14 III 1505. Przeprowadził synod diecezjalny (1511). 4 XI 1513 przeniesiony na biskupstwo kujawsko-pomorskie, objął je 12 XII 1513. Przeprowadził synod diecezjalny, energicznie walczył z protestantyzmem, ufundował sufraganię oraz działał na rzecz połączenia Pomorza z Polską. 12 VI 1531 mianowany przez Zygmunta I arcybiskupem gnieźnieńskim, prowizję papieską otrzymał 4 VIII 1531. Uczestniczył w działalności politycznej na rzecz umocnienia władzy królewskiej, bronił także spraw polskich w Prusach.